

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.041 van 31 januari 2002
in de zaak A. 116.004/IX-3192.**

In zake : Willem CLAESEN,
verblijvende te HASSELT,
Martelarenlaan 42

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. HOFSTRÖSSLER en I. HEMERYCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Goedheidsstraat 5-7.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willem CLAESEN op 23 januari 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing genomen namens de minister van Justitie, verwoord in een brief gedateerd 21 december 2001, luidens welke de beslissing om verzoeker "onder de procedure tot voorwaardelijke invrijheidstelling te brengen, behouden blijft";

Gelet op de beschikking van 29 januari 2002 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2002, om 11 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. SEGERS, die loco advocaat L. DELBROUCK verschijnt voor verzoeker, en van advocaten B. SCHUTYSER en I. HEMERYCK, die loco advocaat P. HOFSTRÖSSLER verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoeker gedetineerd is in de strafinrichting te Hasselt en er een derde van de hem opgelegde gevangenisstraf heeft ondergaan; dat bij ministerieel besluit van 5 juli 2001 werd beslist om de verzoeker "onder de procedure van voorwaardelijke invrijheidstelling te brengen"; dat in het kader van die procedure overeenkomstig artikel 3 van de wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen door de wet van 1 juli 1964, het personeelscollege van de betrokken gevangenis op 2 oktober 2001 een unaniem gunstig advies verleende met het oog op een voorwaardelijke invrijheidstelling mits het naleven van een aantal voorwaarden; dat nadat het voorstel naar het ministerie van Justitie was opgestuurd, aldaar op de Dienst Individuele Gevallen van het Directoraat-generaal Strafinrichtingen vastgesteld werd dat verzoeker volgens artikel 2, tweede lid, 1°, b), van de voornoemde wet van 5 maart 1998 pas op 7 oktober 2002 voor voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking kwam omdat hij, als verkerend in staat van wettelijke herhaling, twee derde van zijn straf moest hebben ondergaan en niet één derde; dat deze "beslissing" mondeling zou zijn medegedeeld aan verzoeker; dat met een brief van 21 december 2001, onderwerp van de huidige vordering tot schorsing, schriftelijk werd bevestigd aan de raadsman van verzoeker dat de beslissing om zijn cliënt "onder de procedure tot voorwaardelijke invrijheidstelling te brengen, behouden blijft" wat, naar de verwerende partij verklaart, een bevestiging zou inhouden van het hierboven vermelde ministerieel besluit van 5 juli 2001;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de Raad van State onbevoegd is om van de onderhavige vordering kennis te nemen omdat de bestreden handeling er een is waarbij het bestuur rechtstreeks meewerkt aan de uitvoering van vonnissen en arresten van de justitiële rechter; dat in dezen de kwestie van de onbevoegdheid van de Raad van State een zo hoge graad van ernst vertoont dat zij reeds in de huidige stand van het geding onderzocht moet worden;

Overwegende dat de rechtshandeling welke verzoeker bestrijdt, genomen werd in het kader van een procedure geregeld door de voormelde wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling; dat luidens artikel 2 van die wet de veroordeelde tot één of meer vrijheidsstraffen voorwaardelijk in vrijheid kan worden gesteld indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan, onder meer, hij één derde van de straf heeft ondergaan, en twee derde indien hij zich in staat van wettelijke herhaling bevindt; dat volgens artikel 3, § 1, het personeelscollege van de strafinrichting waar de betrokken gedetineerde verblijft, nagaat of de voorwaarden om het voordeel van de voorwaardelijke invrijheidstelling te kunnen genieten zijn vervuld en hierover een gemotiveerd advies uitbrengt; dat luidens paragraaf 3 van hetzelfde artikel, indien het personeelscollege van oordeel is dat de voorwaarden om in aanmerking te komen voor voorwaardelijke invrijheidstelling vervuld zijn, de directeur van de strafinrichting een voorstel inzake voorwaardelijke invrijheidstelling opstelt dat luidens de paragrafen 4 en 5, na adviezen van het openbaar ministerie en van de minister van Justitie, wordt voorgelegd aan de commissie voor voorwaardelijke invrijheidstelling, die uiteindelijk beslist;

Overwegende dat de voorwaardelijke invrijheidstelling een modaliteit vormt van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf waartoe een gedetineerde veroordeeld werd; dat de Raad van State niet bevoegd is om administratieve rechtshandelingen waarbij het bestuur rechtstreeks meewerkt aan de uitvoering van vonnissen en arresten te vernietigen of in hun uitvoering te schorsen; dat de bestreden beslissing zulk een administratieve handeling uitmaakt, aangezien zij er blijkbaar toe strekt voortijdig een einde te maken aan een lopende procedure tot voorwaardelijke invrijheidstelling; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig januari 2000 en twee, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.